

Tahribat-Stres-Rekabet Bitki Stratejileri

Kentlerdeki dinamizm, tahribat ve birçok bitki için stres yaratan kent ortamları, çok çeşitli habitatlar yaratır.

Grime (2002) “tahrip sonucu bitki biyomasını kısıtlayan mekanizmaları” **TAHRİBAT**; “vejetasyonun tümünün ya da bir kısmının kuru madde üretim oranını engelleyen dış faktörleri” **STRES** olarak tanımlamaktadır.

Grime'in bitki stratejileri rekabete, tahribat ve strese karşı adaptasyonu açıklar. Grime'in stratejilerine göre bitkiler 3 gruba ayrılır:

- 1. S - Strese dirençli strateji**
- 2. R - Ruderal strateji**
- 3. C – Rekabetçi türler**

Grime bu tanımlamaları bir üçgenle açıklar. Bu üçgen

- Stres veya tahribat olmadan yoğun rekabet
 - Rekabet ya da tahribat olmadan yoğun stres
 - Stres ya da rekabet olmadan yoğun tahribat
- gibi tam seçici baskılara karşı oluşturulmuştur.

Geçici formlar C-R-S stratejileri olarak adlandırılır. Sekonder stratejiler ise iki seçici baskı arasında oluşturulmaktadır. Bunlar C-S, C-R, S-R. Bunlar üçgenin kenarlarını oluştururken ,CRS merkezdedir.

- tahribat ve stres azaldıkça rekabet (C) artar.
- rekabetin yoğunluğu, kaynak miktarı, prodüktivite ve biyomas arttıkça artar.
- artan stres rekabetçi türlerin tolerans sınırlarını belirler ve bunların yerini kademeli olarak strese daha dirençli olanlar alır.